

אַתָּה הַכֶּשֶׁאֲגָדֵל אָבִין

שלושה אבות חזון

1. אתה לא כוס התה שלי, אורי צבי

אתה לא כוס התה שלי, אורי צבי, אתה כוס היגונים. אתה כוס התרעלה. קבעת הקוקאין. אתה לא כוס התה שלי, אורי צבי, אתה מזרק ההרואין. אתה באר הדופאמין העברית, אתה סרנטונין. אתה כוס התנחומים. אתה שרוט, אתה חתוך, אתה כוס ישועות. אתה הלבן שלי, שורות שורות. אתה עירין קדישין, רוחין ונפשיין, אתה מלין דכסיפין, אתה אנדורפין, אתה מגלה טמירין. אתה נורא, אתה נוראפינפרין. אתה לא המשורר שלי, אתה המלחין. אתה חקל תפוחין. אתה הקדחת ואתה החינין, אתה היאור ואתה התנין. אתה מנת יתר של כחל. אתה קריז חכליל. אתה לא כוס התה שלי, אתה התשליל. אתה הנחל השותה שלי, הנחל השותה אותי, הנחל המכיל. אתה הכשאגדל אבין, אתה האוריציבין, אתה האורי צוין, אתה המקור והצפור והשמים, אתה נהר בצבע החלל, אתה ספל אדירים של מים, אתה לא כוס התה שלי. אתה שקית של ערוי פלומה. אתה המשאף שלי. אתה האסתמה.

2. מים נחמן ביאליק

לא גשרים: שורות שיריך תוך.
יש לבוא בהן לעברה.
יש להשרות. אם לא נרטב איך
נמשה שלמים מן הברכה.

מים. אתה מים. מים נחמן.
תוך התנועה והעצור
הוא חמצן דו-מימני. הוא נחל
שפכית בנקרת הצור,

שְׁהִכִּיתָ, בְּמִטָּה הַכִּיתָ,
שְׁחַצְבֶּתָּ בְּשֹׁנֵי שְׁמִיר
מִסִּינִי, מוֹוֹהֲלִין וּמְלִיטָא
וְהוֹצֵאתָ מֵיָם: מִי שְׁפִיר

אוֹפְפִי גּוֹפְנוֹ, מִי הִלָּדְתָּ
מִמְרָאוֹת שְׁתִּיה, מִדְּמֵי שְׁתִּיקָה.
צוֹנְנִים, אָבֵל הַיָּד סוֹלֶדְתָּ.
וְאַשְׁרֵיהָ בְּאַשֶׁר תִּגַּע.

כִּי מָגַע לְהִגָּאִיהָ, בִּיאֲלִיק.
אִם נִצָּלָל בַּחֲמֵר הַצָּלוּל
הָעֲשׂוֹי מוֹלְקוּלָה וְרִבְלִית
בְּקִרְיוֹת כָּרְעִינוּ יִצְלוּ.

3. איך לאלתר מן

כְּגֶרְעִין שְׁבַחְמֵר,
הַיָּקוֹם הָרִיקָן שָׁבוּ עֶרְךָ וְאַנְטִי־עֶרְךָ
מְקַפִּים בְּאִי־וֹדָאוֹת שֶׁל יִשְׁנוּ־וְאִינוּ־וְאוֹלִי־וְיַחַד־עִם־זוֹתָא.

כְּגֶרְעִין בְּצִיפָה,
שְׁכָתוּבִים בּוֹ יְכַלֵּת הַפָּרִי וְתַכְנִית הַפֶּרֶחַ
וְחֻכְמַת הַשְּׂרִיג וּפְתִיחַת הַסְּמִדָּר וְסִכְרֵי הָעֵסִיס וְהִינֵן לְמִזְג.

כְּגֶרְעִין שְׁבִתָּא,
שְׁגֻנוּזִים בּוֹ סִתְרֵי אֵינְסוּפָה שֶׁל הַדֶּרֶךְ
וְתִלּוּי בּוֹ מִפְתַּח הַגֶּן עַל שְׂרִשְׁתָּהּ הַגֶּן בְּנִגְלוֹת הָרְמוּזוֹת.

כְּגֶרְעִין וְגֶרְעִין וְגֶרְעִין, בְּרִבְגּוֹן הַגֶּרֶן,
אַתָּה הַיּוֹדֵעַ לְבַד לְאַלְתֵּר מֶן,
אַתָּה הַיּוֹדֵעַ לְלִטֵּשׁ מִן הַשִּׁישׁ גּוֹמִי,
אַתָּה הָאֶחָד אֵין שְׁנֵי סְעֻרַת עָלִי וְגו'.

הִיִּתְנִי, נָתַן, עוֹד בְּטָרָם לָדָה וְחַתּוּךְ.
וְשִׁמְחַת הָעֵינִים שְׁלֶךְ הַתְּדַפָּקָה בִּי, שְׂדֵלָה וְהִדִּיחָה.
וּבְנִבְט הַגְרָעִין, בְּקָרְנוֹ, בְּזִנִּיקַת הַחַתּוּךְ,
הִיִּתְיָדָה.